

[Veistrup.]

saaledes at deres Formueskat mere end halveres, forekommer det mig, at disse Tal giver et ganske fortrinligt Begreb om, hvor urimelig denne Nedsættelse har været. Naar man saa ser, at samtlige Landets Husmænd, hvoraf der er 110 000—112 000, faar en Skattelettelse paa 9 000 Kr. — det er, havde jeg nær sagt, noget, der nok skal hjælpe Husmandsstanden paa Benene —, eller at Fiskerbefolkningen har faaet en Lettelse af ca. 3 000 Kr., saa viser disse Tal, at man ikke behøver saa forfærdelig mange Ord for at forklare, hvor urimeligt hele Forholdet i Virkeligheden er.

Hvad er da Motiveringen for denne Skattenedsættelse? Det er den samme som den, man har hørt den ene Gang efter den anden, en Motivering, som ogsaa det ærede Medlem, der talte for Venstre, fremkom med her i Dag, naar han sagde, at det, det gælder at forhindre, er Kapitalopspisning. Jeg tror ikke, man i Dag har brugt Udtrykket Kapitalflugt, skønt det ellers har været et yndet Udtryk. Nu er det Kapitalopspisning, man taler om. Men mon der da i de Aar, da Formuebeskatningen var højere, Aarene 1922—27, de fem Aar, da vi havde den Formuebeskatning, som blev gennemført af Ministeriet Neergaard, foregik en Kapitalopspisning? Nej, det viser sig — det er ogsaa fremdraget i Folketinget —, at der findes den samme Kapitalmængde her i Landet, som da man i 1922 vedtog Loven om Formuebeskatning. Derfor har disse Udtalelser ikke noget som helst med Virkeligheden at gøre. Kendsgerningerne taler deres modsatte Sprog, og man gør Ret i at regne med Forholdene, som de nu en Gang er. Jeg havde i 1927, da det Lovforslag, der laa til Grund for Loven, blev behandlet, Lejlighed til at gøre opmærksom paa, hvilken mægtig Forøgelse af Kapitalen der har fundet Sted fra 1914 til 1927. Det viste sig, at Halv- og Helmillionærernes Antal var mere end fordoblet siden 1914, og dersom ærede Medlemmer vil tage statistisk Aarbog, vil de se, at dette ikke er ændret nu. De Mennesker, som sidder med de store Kapitaler, har altsaa redet Stormen ganske udmærket af, og jeg tror ikke, det er nødvendigt at lette Vilkaarene for dem. Det forekommer mig derfor, at det, alle Forhold taget i Betragtning, vil være rigtigt at vende tilbage til Loven af 1922, og jeg kan ikke se, med hvilken Begrundelse Partiet Venstre skulde kunne modsætte sig dette. Det var den ærede nuværende Folketingsmand N. Neergaard, der som Finansminister den Gang

gennemførte Loven under meget begejstret Tilslutning fra Partiet Venstre. Hvis Landet nu var kommet ind i ganske andre Forhold, og Kapitalejerne var blevet daarlignende stillet, kunde jeg meget vel forstaa Situationen, men det modsatte er Tilfældet, saaledes som jeg har nævnt. Kapitalejerne har faaet deres Kapital forøget i overordentlig høj Grad. Derfor forstaaer jeg ikke, med hvilken Begrundelse man vil nægte sin Medvirken til at vende tilbage til Loven af 1922, som man dog den Gang var saa begejstret for.

Vi for vort Vedkommende vil give det foreliggende Forslag vor Tilslutning. Vi gør det baade af formelle og reelle Grunde, thi det ærede Medlem, som talte for Socialdemokratiet, har fuldstændig Ret i, at det Arbejde, som denne udviklede Lov medfører rundt omkring i Kommunerne, er det ganske urimeligt at paalægge dem. Jeg har fra ikke et, men flere Skatteraadsmøder, tilhørende Partiet Venstre, hørt Beklagelser over denne Lov, man her har sendt ud til Brug for Skatteraadene rundt omkring. Naar der ikke er indkommet flere Andragender om Skattelettelse i Henhold til Loven, er det ganske simpelt, fordi de 99 pCt. af Skatteyderne i Kommunerne ikke aner, hvorledes de skal udfylde de paagældende Skemaer; dersom der ikke findes en Mand i Kommunen, som er saa skatteteknisk kyndig, at han kan hjælpe Folk med Udfyldningen, kan de ikke faa udfyldt Skemaerne. Det er fuldkommen urimeligt at Lovgivningsmagten at sende den Slags Ting ud til Befolkningen.

Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, sagde: man skal se samfundsmæssigt paa Forholdene. Jeg ved ikke, om der deri skulde ligge, at vi andre ikke ser samfundsmæssigt paa Forholdene, naar vi kræver denne Skattenedsættelse fjernet. Er det at hjælpe de velhavende og trykke de mindre bemidlede ned virkelig at se samfundsmæssigt paa Forholdene? Hvis det skal være særlig samfundsmæssigt, indrømmer jeg, at jeg ikke er nogen god Samfundsborger; men jeg tror, at vor Forskel i Opfattelsen beror paa, at mit Syn paa det samfundsmæssige er noget anderledes end det ærede Medlems.

Det ærede Medlem nævnte de smaa Formueejere. Vi var for vort Vedkommende inde paa, at det maaske havde været rigtigt at gaa lidt højere op med Fritagelsen for de smaa Formueejere. Vi havde foreslaaet, at de første 20 000 Kr.s Formue skulde være fritaget, men man blev staaende